

15 OCT. 1922

No. 20.

27e Jaargang

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Maar gelijk wij van God beproefd zijn geweest, dat ons het Evangelie zou toebetrouwd worden, alzó spreken wij, niet als menschen behagende, maar Gode, die onze harten beproeft.

1 Thessalonicenzen 2 : 4.

Een Uitdaging:

**Kunnen de critici op het Mormonisme een hooger plan en
betere resultaten aantonen in alle wegen
van het goede, dan Mormonisme
alreeds heeft bereikt?**

Rede, gehouden in den Salt Lake Tabernakel,
12 Maart 1922 door Ouderling Nephi L. Morris.

(Slot).

Hier is een hooge waardeering, uitgesproken over deze gemeenschap, door den schrijver van het artikel over gezondheid in „The Minneapolis Journal” eenige maanden geleden:

Utah beschaamt de gezondheidstheorie.

„Jarenlang heb ik gehoord dat sprekers in vergaderingen over gezondheid beweerden, dat, waar er een hoog geboortecijfer is, daar ook een hoog sterftcijfer is, in 't bijzonder onder de kleine kinderen.

„Sommigen beroepen er zich zelfs op, dat men de natuur volkomen kan vertrouwen, omdat zij zelve overbevolking voorkomt. Hoog geboortecijfer, groote families, verwaarloosde kinderen, onvoldoend inkomen, zware levensvoorwaarden, kinderziekten, kindersterfte, hoog gemiddeld sterftcijfer — dat alles, zeggen zij, is aan elkaar verwant. De evenwichtsbalans is aan 't werk, zeggen zij. Zij zeggen zelfs, dat als het geboortecijfer maar even boven het gemiddelde is, dat de wet van evenwicht vlug aan 't werk gaat en dat kindersterfte de eerste reactie is.

In 't bijzonder hoorde ik de Fransch-Canadeezen er op aandringen dat het onrechtvaardig was om hun hooge kindersterfte te vergelijken met de lage kindersterfte in Ontario, omdat hun geboortecijfer 2 \times zoo hoog was als dat van Ontario. Als een moeder een dozijn kinderen had, dan moesten de jongeren natuurlijk verzorgd worden door de ouderen of geheel verwaarloosd worden, zoodat tengevolge daarvan velen moesten sterven.

„Het beste antwoord dat ik gekregen heb, komt van Utah. Van alle Staten heeft Utah het hoogste geboortecijfer, het laagste sterftcijfer en de minste ziekten onder de kinderen.

Teruggaande tot 1917, teneinde de abnormale condities, veroorzaakt door influenza te vermijden, zie ik, dat Utah een sterftcijfer had van 10.3 in vergelijking met 14.2 voor het geheele land. (Sterftcijfer 1919 : 9.55).

In hetzelfde jaar was het geboortecijfer 30.3 in vergelijking met 26 voor het land in 't algemeen. Het geboortecijfer in streken, die bijna geheel bewoond worden door „Mormonen”, was het nog hooger. Duchesne had een geboortecijfer van 52.8, tweemaal zoo-veel als voor 't land in 't algemeen; Garfield 51.5; Pinte 51.5 en Washington 45.

„Terugkeerend tot de rapporten over kindersterfte, wat bijna gelijk is aan kinderziekte en bijna het tegengestelde van kindervelvaart, zien we dat Salt Lake City het laagste kindersterftcijfer heeft van alle steden van dezelfde grootte, en dat zij slechts door 11 steden van alle afmetingen wordt overtroffen”.

„Inzake de tuberculose is Utah's sterftcijfer het laagste van alle Staten. Het gemiddelde in de Ver. Staten is 86 per honderd-duizend, terwijl in Utah het cijfer slechts 39 is. Utah is één van drie Staten die een grooter percentage van hun eigen meisjes en jongens opvoedt dan de andere Staten.

Op deze dingen mogen wij met recht trotsch zijn en het kan niet ontkend worden dat de invloed van onzen godsdienst en voortdurende oefening een groote aansporing is geweest voor de resultaten, die in deze verschillende opzichten bereikt zijn.

Het is een zeer machtige prikkel voor daadwerkelijkheid, die den mensch kan bewegen den koers van het leven zóó te richten, dat er alom in zijn omgeving duidelijke verbeteringen merkbaar zijn.

Wèl moge Emerson Hough uitroepen dat hij deze resultaten, bereikt door menschenlijke inspanning, grooter vindt dan de wonderen der natuur, hoe grootsch die ook mogen zijn. Hetgeen den meesten indruk op hem gemaakt moet hebben is wel de vroomheid, gematigdheid en spaarzaamheid van dit hoogstaande volk, dat hij zag in Zuid-Utah. Zij zijn praktisch en godsdienstig opgevoed — een zeldzame en schoone combinatie, die altijd bewonderd moet worden, waar zij ook gevonden wordt.

Geestelijke Autoriteit en Bediening.

Een andere trek van het Mormoonsche geloof, die het praktisch onderscheidt van alle andere godsdiensten, is de algemeenheid van geestelijke autoriteit en bediening. Wij verordineeren niet één enkel man om de geestelijke dingen te bedienen aan 1 of 2 duizend leden. Bijna ieder mannelijk lid vanaf 12 jaar kan de heilige roeping ontvangen. Iedere man presideert met priesterlijke autoriteit in zijn eigen huis en over een gedeelte der Kerk in één of andere organisatie, waarin hij geroepen is te bedienen. Deze algemeenheid van priesterlijke autoriteit is éénig onder de Heiligen der Laatste Dagen. Nergens anders dan onder dit volk wordt de vermenging van geestelijke en tijdelijke dingen in zoo'n bijna volmaakt vorm aangetroffen. Bijv. de bisschoppen van een wijk of de presidenten over groepen wijken zullen onveranderlijk behooren tot maatschappelijk werkende menschen in hun respectievelijke woonplaatsen. Er is complete vermenging met het praktische leven. Wij hebben een Hooge Priester gezien welke elken dag in een bank werkzaam was als concierge, onder de leiding van den President van die waardige instelling. In geestelijke autoriteit kan dezelfde man den grootsten eerbied eischen van den President der Bank, die zijn werkgever is.

Dus heerscht er onder dit volk een onvervalschte democratie, gebaseerd op rechtvaardigheid en dienst. De autoriteiten der Kerk, zoowel de hogere als de lagere, zijn onveranderlijk: kunstenaars, boeren, kooplieden, of ambachtslieden in hun tijdelijke roepingen en handelingen. Hier kan gevonden worden, als nergens anders, de combinatie van de twee typen van menschen die Carlyle zoo verlangde te zien. Laat ons voor een oogenblik stilstaan bij deze inspireerende typen, beschreven door den wijsgeer van Chelsea als de meest voortreffelijke mensch:

„Twee menschen eer ik en geen derde. Ten eerste den zwoegen den handwerksman, die met werktuigen uit de aarde gemaakt, onvermoeid de aarde overwint en haar des menschen maakt. Eerwaardig is voor mij de harde hand; gebogen en ruw, waarin niet-tegenstaande een deugd ligt, onaantastbaar koninklijk, alsof hij de scepterdrager dezer planeet was.

Eerwaardig is voor mij het verweerde gelaat, dat alle jaargetijden doorstaan heeft, besmeurd, met zijn ruwe intelligentie; want het is het gezicht van een man die leeft als een Man. Maar o zooveel te meer eerwaardig vanwege zijn ruwheid en zelfs omdat wij u evenzeer moeten beklagen als liefhebben.

Streng behandelde Broeder! Voor ons was uwe rug zoo gebogen, voor ons waren uwe rechte ledematen en vingers zoo misvormd..... stijf als zij zijn door den dikken aanklevenden aardkorst en de misvorming door arbeid..... Toch, werk voort, werk

voort! Gij doet uw plicht, wie dan ook moge verzuimen; gij werkt voor het altijd onmisbare: het dagelijksch brood."

„Een tweede man eer ik nog meer, hij die werkt voor het onmisbaar geestelijke, geen dagelijksch brood, maar het Brood des Levens. Is ook hij niet een..... laten wij hem noemen een kunstenaar in zijn plicht, niet slechts handwerksman, maar geïnspireerd denker, die met instrumenten van den hemel, den hemel voor ons overwint! Als de arme en nederige werkt, opdat wij voedsel mogen hebben, moet dan niet de verhevene en glorieuze werken voor hem, opdat hij Licht, Leiding, Vrijheid en Onsterfelijkheid moge bekomen? Deze twee, in welke mate zij zich ook voordoen, eer ik, al het andere is kaf en stof, dat de wind blaast, waarheen hij wil.

„Onuitsprekelijk roerend is het evenwel als ik die beide waardigheden vereenigd zie en dat hij, die hard moet werken voor zelfs de kleinste menschelijke behoeften, ook innerlijk werkt voor het hoogste. Ik weet niets verhevener in deze wereld dan landmanheilige, als er zooiets ergens bestond. Zoo iemand zou ons terugvoeren naar Nazareth. Gij zoudt een licht zien, schijnende in groote duisternis."

De Mormoonsche Pioniers

Wanneer ik lees van deze edele gevoelens, word ik onweersstaanbaar geleid tot een beschouwing van de Mormoonsche pioniers. Zij waren ruwe handwerkslieden, werkende voor de kleinste aardse behoeften: woning en dagelijksch brood. Toch waren zij priesters in het hoogste, zendelingen met groote macht, apostelen van den Heer en Heiland. Zij waren de stichters van een staat, die door alle toekomstige geslachten in stand zal blijven. Zij waren ook bezig het Koninkrijk Gods op deze aarde te vestigen, hetwelk is, den weg te bereiden voor het Koninkrijk des Hemels, als Hij zal regeeren, wiens recht het is te regeeren, de Vrededorst, de Koning der Koningen en de Heer der Heeren.

Bij de beschrijving van de dubbele roeping dezer pioniers is het mogelijk, dat Carlyle een licht gezien heeft, schijnende in groote duisternis, dat terugvoerde naar Nazareth. In dit, zoowel als in vele andere opzichten, vertoonen de Heiligen der Laatste Dagen een treffende gelijkenis met de Heiligen uit vroeger dagen, naar wie zij genoemd zijn. De apostelen van ouds waren visschers, belastinginnners, timmerlieden, dokters en handwerkslieden van verschillende soort. In deze bedeeling waren de apostelen boeren, glazenmakers, kabinetwerkers, molenaars en dikwijls zwoegende handwerkslieden. Ik zie Parley P. Pratt met opgestroopte mouwen, gekleed in ruwe „home-spun" kleederen, met den bijl in de hand, boomen vellend op de berghelling om een huis te bouwen voor

zijn familie. En terwijl ik hem in mijn verbeelding gadesla, kan ik de grootste inspiratie en verhevenheid gevoelen van het lied dat het koor dezen namiddag zoo schoon gezongen heeft:

„De Morgen daagt, de Nacht vliedt heen!
 En Zions vaandel is onthuld;
 In glorie rijst die schoone dag
 Die menig hart met licht vervult.”

Hier was Carlyle's geïnspireerde denker. Ouderling Pratt's kleine „Stem tot Waarschuwing” heeft tienduizenden tot het licht der Waarheid gebracht. Zoo was het met Orson Pratt; Brigham Young, Heber C. Kimball, John Taylor, Orson Hyde en al de anderen. Zoo is het heden in gelijke mate. Mannen van allerlei beroep en ambacht dragen deze heilige roeping en verrichten dit heilige werk. Ga waar gij wilt onder de Mormonen voor de bevestiging van deze waarheid. Dit beschouw ik als het grootste geschenk van „Mormonisme” aan de wereld — een nieuw ideaal in den vorm van Carlyle's „twee vereenigde waardige eigenschappen.”

De Mensch mag oordeelen.

Terwijl ik deze woorden van lof over ons volk uitspreek, ben ik niet blind voor hun vele tekortkomingen en zwakheden. Wij behoeven er niet over te spreken bij deze gelegenheid, want onze critici hebben ze al naar voren gebracht, zooals zij dikwijls doen. En, ik voor mij, ik dank ze ervoor! Wij zouden zeer ijdel worden bij de beschouwing van de kundigheden van ons volk, ware het niet, dat wij zoo dikwijls aan onze fouten herinnerd werden. Dus is er geen gevaar voor ons dat wij opgeblazen zouden worden over onze resultaten.

En mocht dit toch het geval zijn, dan zullen we zien, dat de wereld een prachtig systeem heeft voor inkrimping.

In ieder geval hebben wij onze werken, waarnaar de mensch ons kan oordeelen. Ik lees wederom van de Heilige Schrift:

„Een goede boom kan geen kwade vruchten voortbrengen, noch kan een kwade boom goede vruchten voortbrengen..... Daarom, aan hunne vruchten zult gij ze kennen.”

En als een laatste waarschuwing aan onze vrienden, die geneigd mochten zijn bij voortdoring gebreken in ons te vinden, laat mij u nog eenmaal den wijzen raad van Gamaliël voorleggen:

„Laat van hen af; want indien deze raad of dit werk van menschen is, zal het verbroken worden:

„Maar indien het uit God is, dan kunt gij het niet breken; opdat gij niet strijdende tegen God gevonden moogt worden.” Amen.
 C. F. S.

**Een Godsdienst waar kracht van uitgaat,
moet in overeenstemming zijn met het plan van Zaligheid
bepleit door den Meester.**

Redevoering gehouden in den Salt Lake Tabernakel,
op 15 Januari 1922, door Ouderling Guy C. Wilson

(Vervolg.)

Toen Thomas zeide: „Indien ik in zijne handen niet zie het teeken der nagelen en mijnen vinger steek in het teeken der nagelen, en steek mijne hand in Zijne zijde, ik zal geenszins gelooven”; kwam Hij en verscheen weer aan hen toen Thomas aanwezig was, en hij zeide: „Kom hier Thomas, breng uwen vinger in het teeken der nagelen en breng uwe hand en steek ze in Mijne zijde”, en Thomas zeide: „Mijn Heer en mijn God”. Toen zeide Hij: „Thomas, omdat gij mij gezien hebt, hebt gij geloofd: zalig zijn zij die niet gezien hebben en nochtans geloofd hebben”.

Gij herinnert u wel een ander oogenblik toen het scheen dat Hij speciaal verlangde het volk onder den indruk van deze dingen te brengen. Petrus, die, gedurende het grootste deel zijns levens visscher was geweest, met zijn broeder Andrew, en Jacobus en Johannes, de zonen van Zebedeus, in de Tiberische of Galileïsche Zee, zeide: „Ik ga visschen” en de anderen zeiden: „Wij zullen met u gaan”. Zij vertrokken tegen den avond, en zij vischten den geheelen nacht zonder resultaat, en toen zij tegen den morgen de kust naderden, zagen zij daar een man staan, naast een vuur. Toen zij dicht genoeg bij waren gekomen, zeide Hij tot hen: „Werpt het net aan de rechterzijde van het schip” en zij gooiden daar hun net uit en vingden veel visch — 153 zooals men zegt — zoodat zij het net niet in het schip konden trekken. Zij dachten dat er iets wonderbaarlijks gebeurd moest zijn; en toen Johannes, de geliefde discipel, naar den man keek die op de kust stond, zeide hij: „Het is de Heer”, en Petrus omgordde het opperkleed en sprong in zee in zijn onstuimige haast om aan land te komen. Toen zij daar aankwamen, zagen zij den Meester staan en Hij zeide tot hen: „Komt en eet” en na hen op het hart gedrukt te hebben hoe noodzakelijk het was zijn schapen en lammeren te voeden, gaf Hij hun de boodschap en zeide hen te gaan en aan de gansche wereld te prediken, maar in Jeruzalem te blijven totdat zij begiftigd waren met macht van omhoog.

Bij een andere gelegenheid, toen Hij voor die mannen stond of in hun midden was, verrees hij voor hun oogen en verdween in een wolk uit hun gezicht. Toen zij zich omwendden, zagen zij twee mannen in 't wit gekleed, en deze zeiden tot hen: „Gij Galileesche mannen, wat staat gij en ziet op naar den hemel? Deze zelfde

Jezus, dien gij ten hemel hebt zien opvaren, zal alzoo wederkeeren", en Stephanus, die later gesteenigd werd, keek op naar den hemel en zag den Zoon van God zittende aan de rechterhand Zijns Vaders. Nu, Jezus had al deze moeite gedaan om het volk en Zijn discipelen het werkelijke van de opstanding bekend te maken, desniettegenstaande waren al die richtingen predikende dat de toekomstige wereld geen werkelijkheid is, dat de opstanding niet letterlijk is, dus waren zij allen verkeerd.

Eens, toen de Meester Zich temidden van Zijn discipelen bevond, kwam een leider der Joden tot Hem in den nacht en zeide: „Rabbi, wij weten dat gij zijt een leeraar van God gezonden, want niemand kan deze teekenen doen, die gij doet, zoo God met hem niet is. Jezus scheen den toestand te begrijpen, en Hij zeide tot dezen Nicodemus: „Tenzij iemand wedergeboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien". Nicodemus wilde weten, hoe iemand wedergeboren kon worden wanneer hij oud was, toen zeide Jezus: „Tenzij iemand wedergeboren wordt uit water en uit geest, hij kan het Koninkrijk Gods niet ingaan".

Gij zult u herinneren dat Hij tot Zijne discipelen zeide, toen Hij hen wegzond om te prediken: „Gaat henen in de geheele wereld en predikt het Evangelie aan alle creaturen. Die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn zal zalig worden, die niet geloofd zal hebben zal verdoemd worden". Wederom, toen hij langs de rivier de Jordaan wandelde, en Hij Johannes zag, doopende, en Johannes scheen te protesteeren tegen het doopen van den Heer, zeide Hij: „Laat af, want aldus betaamt het ons alle gerechtigheid te vervullen".

In het licht van deze dingen, kan ik zeggen dat, welke kerken, die zich als volgers van den Heer Jezus Christus voordoen, ook zouden zeggen: „De doop is niet noodig voor zaligheid, het komt er niet op aan in welken vorm de doop zal geschieden; ge kunt besprenkeld worden, met water begoten worden of gedoopt worden door onderdompeling, het hindert niets: „de doop is niet noodzakelijk om zalig te worden", zij allen verkeerd zijn. Dit is boven allen twijfel verheven. Indien de Meester-Zelf ons in onwetendheid liet omtrent deze hoofdpunten, zou het zeer ongelukkig voor ons zijn.

Dwaalleeringen.

In den tijd van Jezus, gaf hij een les betreffende de belangrĳkheid van het kind. Gij zult u herinneren dat, toen Jezus temidden zijner discipelen was, de moeders met hunne kleinen tot Hem kwamen en zijn zegen verlangden op hunne kinderen. Zijn discipelen dachten dat hij belangrijker dingen te doen had en berispten de moeders en zonden hen weg; maar Jezus zeide: „Laat de kinderen tot Mij komen, en verhindert hen niet, want dezulken

is het Koninkrijk der Hemelen". Wederom, toen Zijne discipelen tot Hem kwamen en zeiden: „Heere, wie zal de grootste zijn in het Koninkrijk der Hemelen", zette hij een klein kind vóór hen en zeide: „Tenzij gij wordt als dit kindeke, zult gij het koninkrijk der Hemelen niet ingaan". Nu, wanneer de wereld, bewerende dezen zelfden Meester te volgen, zoude zeggen, dat een kind, indien het sterft, tot een eeuwige hel gedoemd zoude zijn, kunnen wij ons niet verwonderen, dat Hij zou zeggen, dat zij allen verkeerd zijn. Nu, wij zeggen niet dat zulks door allen gepredikt wordt; maar mijne broeders, zusters en vrienden, laat mij u zeggen dat millioenen menschen tot dat uiterste zijn gekomen, dat alle kinderen gedoopt moeten worden, omdat, indien zij niet gedoopt werden, zij naar het vagevuur gaan, voor eeuwig en altijd; en in vele kerken is het verboden, ongedoopte kinderen in „gewijde aarde" te begraven. Nu, door het feit, dat zij juist het tegenovergestelde leeren van datgene wat de Meester leerde, daar er niets is, in al Zijne leeringen, wat de gedachte rechtvaardigt dat kleine kinderen, die in hun kindsheid sterven, tot verbanning gedoemd zouden zijn, waren zij allen verkeerd en een andere slotsom is er niet.

Verder zeide Jezus tot Zijne discipelen, toen hij hen riep en hen uitzond, „Gij hebt mij niet gekozen, maar ik heb ulieden gekozen en u verordineerd en uitgezonden, opdat gij vruchten voort zoude brengen", en dan wordt ons verteld, door zijn Apostel, dat niemand de eer voor zichzelf zoude nemen, maar slechts diegene, die door God geroepen is, gelijk Aäron, en diegenen die door hem gezonden zijn, hebben de autoriteit om in Zijnen Naam te handelen en de boodschap der zaligheid tot de kinderen der menschen te brengen.

Nu, daar de predikers van de verschillende richtingen zeggen: „dat het niet noodzakelijk is geroepen of aangewezen te worden, dat het niet noodig is de autoriteit van het heilig Priesterschap te bezitten om de verordeningen van het Evangelie te bedienen, terwijl Hij het volkomen duidelijk maakte, dat het wel zeer zeker noodzakelijk was, kunnen wij ons niet verwonderen dat hij zoude zeggen dat zij allen verkeerd waren.

Jezus stelde in Zijn Kerk, welker hoofd Hij was, 12 Apostelen aan; en deze Apostelen met Petrus aan 't hoofd, vormden na zijn dood een quorum, en zij werden door hem erkend. Paulus zeide: „God heeft in de kerk geplaatst: 1°. Apostelen; 2°. Profeten enz. en toen zeide hij tot de Efeziërs, dat deze ambtenaren in de kerk geplaatst werden „tot het werk der bediening, tot opbouwung des lichaams van Christus, totdat wij allen zullen komen tot een eenigheid des geloofs en der kennis van den Zoon van God", en wanneer er mannen op zouden staan en zeggen dat deze dingen onwaar zijn, dat wij deze ambtenaren in de kerk niet van noode hebben, zouden zij in dat opzicht allen verkeerd zijn.

(Wordt vervolgd.)

HENDRIK BELL,

JOSEPH L. VAN LEEUWEN.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
JOHN P. LILLYWHITE.

Assistent:
C. ZAPPEY.

Vaarwel!

Daar het onmogelijk was voor ons vertrek uit uw midden u alen persoonlijk te bezoeken in uwe woningen om u vaarwel te zeggen en u nogmaals aan te moedigen om standvastig in het Evangelie te blijven, nemen wij de gelegenheid te baat om zulks te doen door ons geliefd tijdschrift.

Broeders en Zusters, wij hebben onder uw midden gearbeid om de boodschap van leven, licht en zaligheid aan onze oud-landgenooten bekend te maken. Wij hebben getracht om u, die alreeds een verbond met God gesloten hadden, aan te toonen dat het voorwaarts gaan op den weg van volmaking alleen, u het begeerde einddoel zal doen bemachtigen. Wij hebben u leeren kennen en liefhebben en danken God voor dat voorrecht. Gij hebt ons gevoed en gelaafd en ons vrijelijk van uw groote liefde toebedeeld. Wij kunnen u daarvoor niet genoeg danken en smeeken den Vader dat Hij u moge beloonen voor datgene wat gij aan Zijne dienstknechten gedaan hebt.

Laat ons u nogmaals toeroepen: Blijft standvastig in het Evangelie, hetwelk ons zoo gelukkig en vrij heeft gemaakt. Dient met ernst en liefde uw God en Maker en onderhoudt stiptelijk Zijne geboden en stelt een onwankelbaar vertrouwen in onzen dierbaren Heiland en Verlosser.

Ontvang de beste wenschen en hartelijkste groeten van uwe broederen in het Evangelie,

HENDRIK BELL.

JOSEPH L. VAN LEEUWEN.

Afscheidsgroet.

Mijne zeer geliefde Broeders en Zusters in de waarheid. Bij mijn vertrek onder deze droevige omstandigheden kan ik niet nalaten u een laatst vaarwel toe te roepen, en mijn dank uit te brengen aan de Heiligen in Holland voor de liefde en deelneming, welke aan mij is bewezen in het plotseling overlijden van mijn geliefden echtgenoot.

In het bijzonder neem ik deze gelegenheid waar, om president Lillywhite en zijn vrouw, Zuster Lillywhite, mijn dank te betuigen voor de groote liefde, opoffering en toewijding, die zij aan mijn man, in leven en in dood, bewezen hebben.

Ook ouderling Vreeken, president van de Amsterdamsche Conferentie, die zichzelf geen moeite heeft gespaard om mij bij te staan en met wien mijn echtgenoot met zooveel liefde, vreugde, blijdschap en eensgezindheid heeft gewerkt, mijn oprechten dank.

Hoe zwaar mij het verlies ook treft, hoe groot de smarten zijn, verheug ik mijzelfe toch in de wetenschap, die het Evangelie mij geschonken heeft: dat, als ik leef in overéénstemming met Gods wetten, ik waardig bevonden zal worden om mijn geliefden echtgenoot wederom te ontmoeten in den dag der eerste opstanding,

Uw Zuster in het Evangelie,
Wed. A. ROND.

DANIËLS UITLEGGING.

Daniël 2.

- „Spreekt Daniël, spreekt, geef mij te kennen,
 „Wat deze mijne droom beduidt.
 „Wil hem mij weder doen herinn'ren,
 „En leg hem daarna voor mij uit.”
 Zoo sprak een groot en machtig koning.
 Nebukadnezar was zijn naam.
 Een heerscher over 't land van Babel,
 Bekend, beroemd, met grooten faam.
 „Spreekt Daniël, spreekt, mijn geest is in mij,
 „Wegens dit droomgezicht bevreesd.
 „Reeds al de wijzen zijn geweest.
 „Wilt gij het mij te kennen geven,
 „Gewis dan spaar ik allen 't leven.”
 „Luister, o koning, niet mijn wijsheid,
 „'t Is niet mijn kennis die 't u zegt.
 „Daar leeft een God, zoo groot en machtig,
 „Die 't meest verborgene openlegt.
 „Die groote Schepper aller dingen,
 „Doet u in dezen droom verstaan,
 „Wat zal geschiên in 't laatst der dagen.
 „En hoe het met uw rijk zal gaan.
 „Ziet, in uw droom zaagt gij o koning,
 „Een beeld, zeer vreemd en wonderbaar.
 „Een beeld, welks vorm schoon was van aanzien,
 „Welks glans uitnemend was, zoo klaar!
 „En 't vreemdste mocht wel dit geheeten,
 „'t Hoofd was van 't allerbeste goud,
 „Terwijl de borst en beide armen,
 „Van enkel zilver waren gebouwd.
 „Zijn buik en dijen waren koper,

„Zijn beenen ijzer; hard als staal,
 „De voeten en de teenen waren,
 „Eensdeels van leem, eensdeels metaal.
 „Dit zaagt 'ge, tot een steen kwam rollen
 „Die eerst de voeten heeft verslaan.
 „Zoo werd vervolgens 't ijzer, koper,
 „'t Zilver en goud te niet gedaan.
 „Dit was uw droom. Luister! O, koning,
 „Dat gouden hoofd stelt voor gewis,
 „Uw koninkrijk zoo groot en machtig,
 „Als er geen ander te vinden is.
 „Maar na Uw heerschappij, o koning,
 „Komt er een rijk, niet zooveel waard,
 „Een rijk dat niet zoo hoog in aanzien,
 „En niet zoo machtig is op aard'.
 „Dit rijk wordt voorgesteld door 't zilver;
 „En 't rijk dat daarna op zal staan,
 „Het koper dat gij aan het beeld zaagt,
 „Zal over heel de aarde gaan.
 „Het vierde koninkrijk, het ijzer
 „Zal hard zijn evenals het staal,
 „'t Zal met een ijzeren hand regeeren,
 „Alles vernietigend totaal.
 „En ziet, de voeten en de teenen,
 „Van ijzer en van leem tesaâm,
 „Hetwelk door elkaar vermengd is,
 „Zijn Rijken, zonder grooten naam,
 „Zij zullen aan elkaar verwant zijn,
 „Doch hechten heel niet aan elkaar.
 „In naam zijn zij slechts in verwantschap,
 „In daad is 't haat en nijd voorwaar.
 „De steen nu, die gij zaagt, o koning,
 „Die afgehouden zonder hand,
 „Uw beeld vermaalde en vergruisde,
 „Zal verniet'gen ieder rijk en land.
 „Die steen zal rollen in de dagen,
 „Als die tien rijken zijn ontstaan,
 „Vernietigend al die koninkrijken,
 „Zal 't zelf in eeuwigheid bestaan.
 „'t Is een Rijk gesticht door Gode Zelf,
 „En niet door een'gen menschenhand;
 „Daarom ook zal het eeuwig blijven,
 „Zijn wetten houden eeuwig stand.”

.....

Spreek Daniël, spreek, want wij gelooven,

Dat g' een profeet waart van den Heer.
 Dat g' uwe kennis kreeg van boven,
 God Zelf legde het in uw harte neêr.
 En Daniël sprak 't, Zijn woord werd waarheid!
 Want ziet, die steen rolt nu reeds voort!
 „Het Koninkrijk in uw lieden”,
 Zoo werd eens 's Heeren Woord gehoord.
 Dat Koninkrijk, dat van den hemel,
 Weder hersteld werd als voorheen,
 Zou komen in het laatst der dagen;
 Der Heil'gen rijk, dat is die steen.
 En Joseph Smith, des Heeren dienstknecht,
 Gaf aan dien steen den eersten stoot.
 't Rijk opgericht met slechts 6 leden,
 Is nu vijfhonderd duizend groot.
 Rol voort dan steen, rol ver en verder,
 En breng de aard' uw boodschap aan:
 Dat alle aardsche koninkrijken,
 Een einde hebben van bestaan.
 Rol voort dan steen, rol ver en verder,
 Vul de aard' met uw gerechtigheid;
 Opdat de komst van **Koning Jezus**,
 Niet langer meer behoeft verbeid.

C. WETTER,

Presidente van de afdeeling meisjes,
 Rotterdamsche Jongeliedenvereniging.

Merkwaardige Ontdekkingen door Geleerden
van Boek van Mormon-Namen op Steenen Ruïnen van Mexico,
Centraal- en Zuid-Amerika. *)

Door J. Fred Evans, Salt Lake Citv, Utah, U. S. A.

(Vervolg.)

Van Bancroft's „Native Races”, Vol. 2, pag. 756 en 767, neem ik de lijst van deze kalenders van oude namen om ze te vergelijken met overeenkomende namen van het Boek van Mormon:

*) De namen worden hier gegeven zooals zij in de Engelsche vertaling van het Boek van Mormon voorkomen.

BOOK OF MORMON	MAYA CALENDAR	QUICHE CALENDAR	CHIAPAS CALENDAR
Laman	Lamat	—	Lambat
Mulek	Muluc	—	Mulu
Ahah	Ahau	Ah	Aghual
Enos	Ezanab	—	Enob
Amos	Ymix	Imox	Imox
Abel	Akbal	Akbal	Abah
John	Chuen	—	—
Canaan	Chicchan	—	Chanan
Laban	Caban	—	Chabin
Kib	Cib	—	—
Gid	Gix	—	—
Benjamin	Ben	—	Been
Cain	Kan	Can	—
Kim	Cimi	—	—
Manti	Manik	—	—
Mosiah	—	—	Moxic
Noah	—	Noh	—
Alma	—	Ahmak	—
Elam	—	—	Elah
Cohor	—	—	Cahogh

Een overzicht der voorgaande lijst zal het feit openbaren, dat de gelijkheid te duidelijk is om bij toeval verklaard te worden. De namen van het Boek van Mormon zijn geen godennamen, maar van bekende mannen in de geschiedenis van het volk, waarover het schrijft.

Hoe ook, door den achteruitgang van het volk is het zeer waarschijnlijk, dat deze namen door de verschillende generaties heen kwamen met zulk een bekendheid om hen toepasselijk te maken in het geheugen van de volgende generaties, voor goden welke zij zichzelf hadden opgericht.

Het is ook wel mogelijk, dat toekomstige ontdekkingen een meer nauwkeurigen en echteren weg zullen openbaren, door welken deze hiëroglyphen vertaald kunnen worden.

Wij zullen nu een korte vergelijking maken van de verschillende kalendernamen met namen van het Boek van Mormon:

„Na de schepping van de eerste mannen: Balam, Quitze, Balam Agab, Mahucutab en Iqui-Balam, werden hen vrouwen gegeven, en deze waren de ouders van de Quiche Natie. Onder de naties, die toen in het oosten waren, en die hun namen ontvingen van hen die geboren waren, waren deze van Tepeuh, Oloman, Cohab, Quenesh en Ahau; ook deze van Tamub en Ilocab, die samen van het oostersche land kwamen. Balam Quitze was de voorvader van de negen groote familiën van Cawek; Balam Agab van de negen van Nihai, Mahucutah van de vier van Ahau Quiche.

„De andere namen zijn Lamak en Balam Colob enz., de meesten van hen brengt Brasseur min of meer bevredigend in verband met verspreide ruïnen in de Guatemala-hooglanden, waar deze stammen zich naderhand vestigden. Door overlevering is vermeld, dat alleen de hoofdnamen gegeven zijn.

„De vierde god, Nicahtagah, wordt weinig aangehaald in de volgende bladzijden; Tohil wordt dikwijls gebruikt voor de drieheid Tohil, Avilix en Hecavitz, en Balam Quitze voor het land van de eerste vier mannen of hoogepriesters.” (Bancroft's „Native Races”, vol. 5, pag. 546).

In de bovengenoemde aanhaling hebben wij betrekking tot de eerste vier mannen of hoogepriesters, zooals Bancroft hen noemt, die in getal overeenkomen met de eerste vier mannen van het Boek van Mormon, als Laman, Lemuel, Sam en Nephi. Hun vader was Lehi. Wij nemen betrekking waar tot Laman als „Lamak”, tot Nephi als „Nihai”, tot Aha als „Ahau”, en weer Nephi als „Nicahtagah”; ook Colob als „Kolob”, waarvan gesproken wordt in „de Paarl van groote waarde”. Deze namen zijn ook stamnamen van de volkeren, die genoemd waren naar de stichters.

Zooals wij overblijfselen vinden van het volk van Hagoth, zoo ver noordelijk als San Francisco, vinden wij ook vermelding van den stam van Laman (Lamanieten) of de Lamanes, zooals aangehaald in het volgende:

„De namen der Californische stammen, die binnen de grenzen van de zending van San Francisco wonen, zijn tot ons gegeven als volgt: ...Lamam. In de zending van San Francisco tellen wij meer dan vijftien verschillende natiën, de... Lamanes, ...enz.” (Bancroft's „Native Races”, vol. 1, pag. 453).

Hier heb ik de vrijheid genomen om de namen, waarin ik geen belang stelde, weg te laten, en alleen dien van Lamam in te sluiten.

Ik zou er aan toe willen voegen, dat ik geloof, dat de Lamanieten, als de algemeene vijanden van de Nephieten, bekend zijn onder den naam van Chichemics, of honden of eters van rauw vleesch enz. Onder dezen naam vinden wij hen voortdurend aangehaald, maar terzelfder tijd nemen wij bij de bovengenoemde aanhaling, waar, dat de oude naam „Laman” in onze dagen tot ons is gekomen en nog gevonden wordt, min of meer gewijzigd als de naam van een mensch en de naam van een Indianenstam.

Als bewijs van het Boek van Mormon verwijs ik wederom naar het overzicht van het Boek van Jacob:

„Een verslag van Lehi, zijne vrouw Sariah en hunne vier zonen, genaamd, beginnende bij den oudsten, Laman, Lemuel, Sam en Nephi.”

Jacob 1 : 14: „Maar ik, Jacob, zal hen hierna niet met die namen onderscheiden, maar die het volk van Nephi zullen trachten on-

der te brengen, zal ik Lamanieten en degenen, die met Nephi bevriend zijn, zal ik Nephieten noemen of het volk van Nephi naar de regeeringen hunner koningen."

Het is in den stamnaam van de afstammelingen van Laman, dat wij den naam bewaard vinden als den naam van hun stichters, zooals: Lamat, Lambab, Lamam en Laymones. Maar onder den naam, toegepast op dezen die de Nephieten of Nahua bestrijden, vinden wij hen als „Chichemics."

Mulek als Muluc.

Benevens reeds gegeven aanhalingen in de kalenders, voor Muloc, Mulu of Molo, zegt Bancroft („Native Races", vol. 3, pag. 122):

„Het overspansel, volgens zekeren van de Yucatecs, werd gesteund door vier broeders, allen genaamd „Bacab", in bijvoeging tot hunne verschillende namen, welke schenen geweest te zijn Kan, Muluc, Ix en Canac. Deze vier had God geplaatst aan de vier hoeken der wereld, toen hij dezelve schiep, en zij waren ontkomen toen alles was verwoest door den vloed."

Het Boek van Mormon zegt:

Helaman 6 : 10 : „Nu, het zuidelijke werd het land Lehi genoemd en het noordelijke het land Mulek, naar de zonen van Zedekia; want de Heere bracht Mulek in het noordelijke en Lehi in het zuidelijke land."

Wij zien in den kalender van de Maya's, dat er naar den held Ben verwezen wordt als volgt: „Ben (Been), misschien Been, een oude prins; „of met zuinigheid besteden." (Bancroft, Native Races, Vol. 2, pag. 755).

Aangaande dezen prins, of liever Koning Benjamin, zegt het Boek van Mormon: De Woorden van Mormon 1 : 17—18: „Want ziet, koning Benjamin was een heilig man en regeerde rechtvaardig over zijn volk. Ook waren er vele heilige mannen in het land die het woord Gods met kracht en autoriteit verkondigden; en zij gebruikten harde woorden omreden de hardnekkigheid van het volk. Daarom arbeidde koning Benjamin met behulp van deze mannen met al de kracht van zijn lichaam en de bekwaamheid zijner ziel en der profeten en stichtte opnieuw den vrede in het land."

(Wordt vervolgd.)

Uit ons eigen Zendingsveld.

Te Schiedam werden 24 September, 1 October en 8 October openlucht-vergaderingen gehouden. In elk der vergaderingen waren vele belangstellenden tegenwoordig.

De volgende sprekers voerden het woord in de eerste verga-

dering: broeder G. A. van Gerven, ouderling C. de Jong en zending-president John P. Lillywhite. Broeder G. A. van Gerven en ouderlingen Hendrik Landwaard en Hyrum Dallinga spraken in de vergadering welke 1 October gehouden werd en 8 October luisterden de aanwezigen naar de woorden van ouderlingen Cornelis Zappey, Hyrum Dallinga en Gerrit J. Kruitbosch.

Ontslagen.

Ouderlingen Hendrik Bell en Joseph L. van Leeuwen zijn eervol van hun werkzaamheden in de Nederlandsche Zending ontslagen en naar Zion teruggekeerd op het s.s. „Nieuw Amsterdam”.

Deze beide ouderlingen waren belast door den president der Zending om Zuster Rond en het stoffelijk overschot van wijlen ouderling Albertus Rond naar Zion te vergezellen.

Ouderling Bell heeft tijdens zijn verblijf in Holland in Amsterdam en Rotterdam gearbeid. Gedurende den tijd dat hij in Rotterdam werkzaam was, nam hij ook het ambt van gemeente-president over de gemeente Delft waar.

Ouderling Van Leeuwen arbeidde in de volgende gemeenten: Amsterdam, Utrecht, Haarlem, Arnhem, Vlaardingen, Leiden en Den Haag. In Vlaardingen en Leiden was ouderling Van Leeuwen gemeente-president.

Aangekomen.

Uit Zion zijn aangekomen en in de verschillende vertakkingen geplaatst: ouderlingen Walter Ray White, Joseph La Vere Moffat, John de Brij, Robert J. Cameron en Jacobus den Os.

Vanwege plaatsgebrek kon het vervolg van „De Uitdaging van Jackson Barry” niet geplaatst worden.

INHOUD.

Een uitdaging: Kunnen de critici op het Mormonisme een hooger plan en betere resultaten aantoonen in alle wegen van het goede, dan Mormonisme alreeds heeft bereikt? blz. 309	Vaarwel blz. 317
Een Godsdienst waar kracht van uitgaat, moet in overeenstemming zijn met het plan van Zaligheid bepleit door den Meester. 314	Afscheidsgroet 317
	Daniëls uitlegging 318
	Merkwaardige Ontdekkingen door Geleerden van Boek van Mormon-Namen op Steenen Ruinen van Mexico, Centraal- en Zuid-Amerika .. 320
	Uit ons eigen Zendingveld .. 323
	Ontslagen 324
	Aangekomen 324

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.